

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/192/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110206274
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4110206274.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: P. J., bytom E., H. XX, zastúpený JUDr. Renátou Matejovou, advokátkou so sídlom vo Zvolene, Voljanského 1368/14, proti odporcovi: KOBRA S.B.S., spol. s r.o. so sídlom v Mojmirovciach 995, IČO: 36 531 006, zastúpený JUDr. Kamilom Bereseckým, advokátom so sídlom v Nitre, Farská 33, o zaplatenie 2.139,87 eura, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 23. apríla 2012 č. k. 8C/89/2010-149 v spojení s uznesením zo dňa 7. mája 2012 č. k. 8C/89/2010-152 v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o náhrade trov konania účastníkov **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 35,05 eura na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Kamila Bereseckého, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 23. apríla 2012 č. k. 8C/89/2010-149 konanie zastavil a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 236,88 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu odporcu. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16.03.2010 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 2.139,87 eur s 7,5 % úrokom z omeškania od 01.11.2008 do zaplatenia titulom nevyplateného odstúpeného a k náhrade trov konania. V priebehu konania navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne podaním zo dňa 29.02.2012 vzal návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania neprizná. Právny zástupca odporcu súhlasil so späťvzatím návrhu a zastavením konania, ale žiadal, aby súd zaviazal navrhovateľa k náhrade trov konania. Keďže navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť a odporca so späťvzatím súhlasil, súd konanie s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 a 2 OSP zastavil a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Nakoľko navrhovateľ zobral návrh späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania, súd ho zaviazal na náhradu trov konania vo výške 236,88 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie zastúpenia a účasť na pojednávaní dňa 30.03.2011) po 91,29 eur za úkon + 7,41 eur režijný paušál ku každému úkonu, čo spolu činí 197,40 eur (2 x 91,29 + 2 x 7,41 eur) a k tomu DPH vo výške 39,48 eur (20 % zo sumy 197,40 eur). Dôvody pre použitie ustanovenia § 150 ods. 1 OSP súd nezistil.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku o náhrade trov konania účastníkov podal odporca v zákonnej lehote odvolanie odôvodniac ho tým, že z obsahu tohto rozhodnutia (strana 1 odsek posledný) je zrejmé, že súd mal na mysli priznanie práva na náhradu trov právneho zastúpenia v prospech odporcu a zrejme nedopatrením vo výrokovvej časti je uvádzaný odporca ako povinný platiť náhradu trov konania, teda tento výrok mal správne znieť tak, že navrhovateľ je povinný platiť náhradu trov konania odporcovi.

Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 07.05.2012 č. k. 8C/89/2010-152 opravil výrok uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 8C/89/2010-149 zo dňa 23.04.2012, v časti trov konania, ktorý má správne znieť: Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 236,88 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu odporcu. Toto rozhodnutie súd odôvodnil podľa § 164 prvá a druhá veta OSP tým, že vo výroku písomného vyhotovenia uznesenia č. k. 8C/89/2010-152 zo dňa 23.04.2012 súd omylom uviedol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, pričom z odôvodnenia uznesenia jednoznačne vyplýva, že k náhrade trov konania bol zaviazaný navrhovateľ, preto túto zrejmu nesprávnosť odstránil v súlade s ustanovením § 164 OSP vydaním predmetného opravného uznesenia.

Proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 23. apríla 2012 č. k. 8C/89/2010-149 v časti výroku o trovách konania podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie poukazujúc na to, že v predmetnom uznesení vo výroku rozhodnutia o trovách konania je chyba v písaní, pretože správne má byť uvedené, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 236,88 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu odporcu. Poukázal na to, že svojím podaním zo dňa 29.02.2012 zobral svoj návrh o zaplatenie 2.139,87 eur s prísl. v celom rozsahu späť s odôvodnením, že navrhovateľ mal vedomosť o tom, že na tunajšom súde prebiehajú aj ďalšie konania s totožným predmetom sporu ako v tomto konaní, a preto požiadal z opatrnosti, aby súd zatiaľ nevytyčoval pojednávanie až do doby, kým súd nerozhodne v konaní vedenom pod spisovou značkou 7C/147/2010, a keďže súd návrh navrhovateľa v konaní pod touto spisovou značkou zamietol, navrhovateľ zvážil, či má význam pokračovať v konaní, ak už v tejto veci rozhodol rovnako nielen Okresný súd Nitra, ale navrhovateľ mal možnosť zistiť, že aj Okresný súd Žilina túto vec posúdil rovnako ako Okresný súd Nitra a rovnako aj v rámci odvolacieho konania Krajský súd v Žiline sa stotožnil s právnym názorom Okresného súdu Žilina. Navrhovateľ zvážil daný stav a prihliadajúc tak na vyššie uvádzané skutočnosti ustálil, že nemá význam, aby za danej situácie ďalej pokračoval v konaní, pretože pre neho je racionálnejšie zobrať návrh späť ešte v štádiu, kým nedošlo k vytyčeniu ďalších pojednávaní, nakoľko prihliadol najmä na to, že ak v konaní bude pokračovať, v prípade neúspechu bude zaviazaný na náhradu trov konania. V nadväznosti na vyššie uvádzané skutočnosti ešte poznamenal, že v čase, keď navrhovateľ podával návrh v tejto veci na príslušnom súde, nemal vedomosť o prebiehajúcich konaniach na Okresnom súde Žilina, a tak ani nemohol prihliadnuť na výsledok sporu v danom konaní. Navrhovateľ súčasne so späťvzatím návrhu požiadal prvostupňový súd, aby pri rozhodovaní o trovách konania uplatnil ust. § 150 OSP a z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania odporcovi nepriznal. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade spočívajú dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach, ktoré navrhovateľa viedli k uplatneniu nároku posudzovaného v tomto konaní. Navrhovateľ predovšetkým vychádzal zo situácie, že v tomto konaní posudzovaný pracovnoprávny nárok posudzoval aj príslušný inšpektorát práce, ktorý na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je opodstatnený a uznal ho, preto navrhovateľ podal návrh na súd, pretože mal vedomosť o tom, že pokiaľ vznikne spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom o nárokoch z pracovnoprávnych vzťahov prejednávajú a rozhodujú iba sudy. Výnimočnosť situácie pre nepriznanie náhrady trov konania vidí predovšetkým v tom, že práve odporca spôsobil tým, že doručil navrhovateľovi Dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorej obsah bol neurčitý, nezrozumiteľný a vyvolával pochybnosti o prejavenom úmysle odporcu riešiť prechod práv a povinností pracovnoprávneho vzťahu k nástupníckemu zamestnávateľovi - spol. BONUL, s.r.o., a taktiež aj nasledujúce uplatňované právne úkony vo vzťahu k navrhovateľovi vyvolávali stav právnej neistoty, na základe toho navrhovateľ nemal inú možnosť, ako sa domáhať ochrany svojho práva na súde. Prvostupňový súd aj napriek tomu, že ho navrhovateľ požiadal o nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa poukazom na ust. § 150 OSP, touto skutočnosťou sa vôbec nezaoberal, keďže ju nijakým spôsobom v rozhodnutí nezdôvodnil. Podľa navrhovateľa mal súd uplatniť ust. § 150 OSP a z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania odporcovi nepriznať. Navrhovateľ zobral návrh späť hneď ako zistil, že jeho bývalý kolega, ktorý si tiež uplatňoval pracovnoprávny nárok na tomto súde a v spore bol neúspešný, aby tak zabránil vzniku ďalších trov konania a zároveň prihliadol na výsledky sporu v iných konaniach. Na tieto skutočnosti mal súd prihliadnuť a zvážiť, či uložením povinnosti pre navrhovateľa uhradiť odporcovi trovy konania sa nebude javiť pre neho ako neprimerane tvrdá. V súvislosti s preukázaním skutočností, ktoré nasvedčujú tomu, že práve odporca svojím konaním zapríčinil stav, keď navrhovateľ bol nútený podať návrh v tejto veci na súd, predkladá súdu svoje vyjadrenie v konaní 7C/147/2010, v ktorom sa podrobne zaoberal nekvalifikovaným postupom odporcu,

z obsahu ktorého je možné ustáliť, že odporcom uplatňované právne úkony rozhodne neboli jasné a zrozumiteľné, pričom ich zohľadnením prvostupňový súd mohol dospieť k záveru, že za týchto okolností odporcovi náhradu trov konania neprizná. Žiadal preto, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, že odporcovi s poukazom na ustanovenie § 150 OSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania neprizná.

K odvolaniu sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril odporca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdiť a priznať odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v sume 35,05 eura. Poukázal na to, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú takými dôvodmi, aké má na mysli ustanovenie § 150 OSP. Dôvodom hodným osobitného zreteľa je vzťah k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Druhá oblasť sa týka sociálnych aspektov a dochádza k nej vtedy, ak z priebehu konania výrazne vystupuje do popredia, že povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil. V danom prípade navrhovateľ v odvolaní nepoukazuje na sociálny aspekt. Pokiaľ ide o procesné dôvody, poukázal odporca na to, že každý jeden spor, ktorý končí na súde, je sporom medzi účastníkmi o tom, kto z nich má pravdu. Nemôže teda byť argumentom tá skutočnosť, že navrhovateľ sa domnieval, že pravdu mal on. Samotný postoj inšpektorátu práce je len jeden z aspektov, ktorý vo veci mohol mať vplyv na posudzovanie veci zo strany navrhovateľa, ktorý si musel byť vedomý toho, že prácu u nového zamestnávateľa si nevybavoval. Pre úplnosť uviedol, že spor aký viedol navrhovateľ viedli na tunajšom súde viacerí navrhovatelia. Vo veci vedenej pod sp. zn. 10C 12/2011 rozhodol súd prvého stupňa tak, ako v konaní 8C 89/2010 a proti rozhodnutiu 10C 12/2011 bolo podané odvolanie čo do trov, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 30.04.2012 sp. zn. 6 Co 61/2010, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti trov konania potvrdil a poukázal podrobne na možnosť aplikácie § 150 OSP. Zásadne odobril použitie § 142 ods. 2 OSP a podčiarkol, že v samotnej dohode o skončení pracovného pomeru bolo uvedené, že navrhovateľovi bola práca ponúknutá u nástupníckej organizácie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, a preto odvolaním napadnuté uznesenie v napadnutom rozsahu o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku ak konanie bolo zastavené.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pokiaľ však niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené, musí byť

postupované podľa § 146 ods. 2 OSP veta prvá OSP. Ustanovenie § 146 ods. 2 OSP predpokladá zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného hľadiska, čo tiež znamená, že zastavenie konania zavinil ten účastník, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Preto ak navrhovateľ v

predmetnej veci zobral späť návrh na začatie konania v priebehu konania, v dôsledku čoho bolo konanie zastavené a tento procesný úkon mal za následok zastavenie konania, potom platí, že zaviniť zastavenie konania a je povinný uhradiť náhradu trov konania odporcovi. Dôvody a okolnosti podania návrhu na súd nie sú v tejto veci vôbec právne významné. Súd prvého stupňa preto správne rozhodol o náhrade trov konania, keď zaviazal navrhovateľa, aby zaplatil odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 236,88 eura a uviedol, že dôvody na použitie ustanovenia § 150 ods. 1 OSP nezistil, z čoho vyplýva, že sa zaoberal tým, či nie sú v predmetnej veci splnené podmienky na výnimočné nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia odporcovi, ktorý nezaviniť zastavenie konania.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. Pre záver o možnosti uplatniť ust. § 150 ods. 1 OSP je prednostne potrebné posúdiť, či je na mieste aplikovať zásadu úspechu v konaní (popríklad zavinenie), a ak áno, na akú výšku trov konania vznikol úspešnej strane nárok a až následne, či sú splnené predpoklady pre čiastočné, alebo úplné nepriznanie ich náhrady. Korektívom inak nárokovateľných náhrad trov konania je aj možnosť súdu nepriznať trovy celkom alebo z časti v prípade drobných sporov (§ 150 ods. 2 OSP).

Vychádzajúc z hore uvedených zákonných ustanovení a zásad odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový rozhodol o trovách konania správne a ani odvolací súd nezistil, že by v tejto veci išlo o výnimočný prípad spočívajúci či už v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne v časti výroku o náhrade trov konania účastníkov potvrdil a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP priznal náhradu trov odvolacieho konania z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie advokáta k odvolaniu navrhovateľa (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v sume 35,05 eura, vychádzajúc z tarifnej hodnoty 236,88 eura, ktorá tvorila predmet odvolacieho konania (§ 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), pričom za jeden úkon právnej služby je tarifná odmena 21,58 eura, režijný paušál 7,63 eura (§ 16 ods. 3 vyhlášky), čo je spolu 29,21 eura a s 20 % DPH to predstavuje sumu 35,05 eura. Priznanú náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia (§ 151 ods. 8 OSP (zaplatí navrhovateľ odporcovi na účet jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 OSP) v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 prvá veta pred bodkočiarkou OSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.